

kunne medføre pligt til at udlevere oplysninger om, hvorvidt brugsmødel er ansøgt eller registeret. Uden unødigt ophold indikerer, at brugsmødelhaver ikke kan undgå at afgive denne information i længere tid end det normalt vil tage at fremskaffe informationen. Dette vil i de fleste tilfælde dreje sig om få uger.

Til § 54

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 39, men er ændret således, at den nu modsvare ordlyden i patentlovens § 57. Bestemmelsen fastsætter, i hvilket omfang straf kan idømmes for krænkelse af brugsmødelrettigheder.

Begrænsningen i strafansvaret til forsætlige forhold betyder en tilsvarende begrænsning af adgangen til konfiskation i medfør af straffelovens bestemmelser.

Det er foreslået, at straffen normalt begrænses til bøde, og at fængsel alene bringes i anvendelse under skærpnde omstændigheder, for eksempel i gentagelsestilfælde eller hvor brugsmødelkrænkelsen er fortsat trods advarsler fra brugsmødelhaverens side. Efter almindelige regler kan strafansvaret kun pålægges fysiske personer. I stk. 2 bestemmes imidlertid, at der tillige kan pålægges juridiske personer strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

I stk. 3, 1. pkt. bestemmes, at sager om straf er undergivet privat påtale. Sagerne skal således behandles efter retsplejelovens regler om private straffesager, jf. retsplejelovens kap. 88. I 2. pkt. fastlægges det at det offentlige kan påtale sager om særligt grove overtrædelser, jf. stk. 1, 2. pkt., hvis den forurettede anmoder om dette.

Den gældende lovs stk. 3, 3. pkt. foreslås ophævet som følge af, at retsplejeloven ikke længere sonder mellem politisager og statsadvokatsager. Denne del er således også ophævet i patentlovens § 57.

Til § 55

Bestemmelsen modsvare den gældende lovs § 40, men ordlyden er ændret således, at den implementerer retshåndhævelsesdirektivets (2004/48/EF af 29. april 2004) artikel 13. Patentlovens § 58 som denne bestemmelse vil svare til foreslås tillige justeret ved et kommende lovforslag.

Efter den gældende bestemmelse i patentlovens § 58 har en rettighedshaver, hvis patent er krænkede ved en forsætlig eller uagtsom handling, krav på rimeligt vederlag for udnyttelsen af opfindelsen samt erstatning for den yderligere skade, som krænkelsen måtte have medført.

Direktivet medfører ikke ændringer i relation til fastsættelsen af det rimelige vederlag. Stk. 1, nr. 1 i forslaget giver mulighed for, at retten kan fastsætte et beløb, der som minimum skal svare til størrelsen af det vederlag, som den krænkende part skulle have betalt, hvis der var givet tilladelse til at udnytte frembringelsen. Vederlaget fastsættes således ud fra de samme kriterier som efter gældende ret om betaling af et rimeligt vederlag.

I overensstemmelse med direktivet indeholder forslaget i stk. 2 en opregning af de kriterier, der skal indgå i fastsættelsen af erstatningen. Erstatningen skal i overensstemmelse med gældende erstatningsretlige principper fastsættes med udgangspunkt i det lidte tab. Det er således ikke muligt at få erstatning uden at dokumentere eller sandsynliggøre et tab. Ved beregningen af erstatningen skal retten tage hensyn til alle relevante kriterier, herunder den tabte fortjeneste og krænkernes uberettigede fortjeneste.

Muligheden for at tage hensyn til den krænkende parts uberettigede fortjeneste er nyt i forhold til erstatningsretlige principper i dansk ret. Det forekommer sandsynligt, at rettighedshavers tab langt fra altid vil være lig den fortjeneste, som krænkeren har opnået. Det nye kriterium, der foreslås indført, kan således eventuelt bevirke, at rettighedshaveren i visse tilfælde kan få en større erstatning end det lidte tab. Dog kan det ikke forventes, at rettighedshaver får dækket både sit fulde tab samt krænkernes fortjeneste. Retten får med bestemmelsen mulighed for at fastsætte den samlede erstatning ud fra skønsmæssige betragtninger, hvori krænkernes fortjeneste indgår som et element i beregningen. Muligheden for også at lægge vægt på krænkernes fortjeneste giver således retten adgang til en friere vurdering ved fastsættelsen af det lidte tab og dermed erstatningens størrelse. Kriteriet krænkernes uberettigede fortjeneste kan blandt andet tænkes anvendt i situationer, hvor en stor virksomhed har krænkede et patent, der indehaves af en opfinder med få økonomiske ressourcer. I sådanne tilfælde kan det være vanskeligt at fastsætte indehavers tabte fortjeneste og langt lettere at beregne krænkernes fortjeneste.

Det fremgår af forslagens ordlyd, at opregningen i stk. 2, der vedrører de aspekter, der kan indgå i beregningen af erstatningen, ikke er udtømmende. Det vil sige, at retten har mulighed for at inddrage alle relevante aspekter, herunder den krænkede parts afsætningstab, markedsforstyrrelse og interne tab, der ligeledes indgår som elementer ved fastsættelsen af erstatningen efter gældende ret.

Efter den gældende bestemmelse er der ikke nogen særlig hjemmel inden for patentretten til at give godt-